उक्तं वालिवीर्यमुपसंहरति एतदिति ॥ ६८ ॥ प्रहसन् भगवद्वीर्याज्ञानादेवंवादइति हासः ॥ ६९ ॥ एवमुक्तप्रकारेण एकैकशः एकैकस्मिन्काले सप्तापि सवाली अ सकृद्विव्याध पीडितवान् ॥ आर्षपरस्मैपदं सकृत्कृतेःकाकतालीयत्वव्युदासायासकृदिति विव्याधेतिपाठांतरं तुल्यार्थः ॥ ७०॥ एकेन बाणेनैषामेकंद्रुममपिचेन्निर्दारयेत्॥ तदापि वालिनं हतं मन्ये तद्वधयोग्यतासंभावनयेतिभावः ॥ पादेनास्थ्नोहस्तेनस्पर्शायोग्यत्वात् तरसा बलेन प्रक्षिपेदपिचेत्तदापि रामस्य विक्रमं दृष्ट्वा वालिनं हतंम

एतद्रस्यासमंवीर्यंमयारामप्रकाशितं ॥ कथंतंवालिनंहंतुंसमरेशक्ष्यसेनृप॥ ६८ ॥ तथाब्रुवाणंसुग्रीवंप्रहसन्लक्ष्मणोब्रवीत्॥ कस्मिन्कर्मणिनिर्वृत्तेश्रद्दध्यावालिनोवधं॥ ६९ ॥ तमुवाचाथसुग्रीवःसप्तसालानिमान्पुरा ॥ एवमेकैकशोवालीविव्याथाथसचासकृत्॥ ॥ ७० ॥ रामोनिर्दारयेदेषांबाणेनैकेनचद्रुमं ॥ वालिनंनिहतंमन्येदृष्ट्वारामस्यविक्रमं ॥ ७१ ॥ हतस्यमहिषस्यास्थिपादेनैकेनलक्ष्मण॥ उद्यम्यप्रक्षिपेच्चापितरसाद्वेधनुःशते॥ ७२ ॥ एवमुक्त्वातुसुग्रीवोरामंरक्तांतलोचनः॥ ध्यात्वामुहूर्तंकाकुत्स्थंपुनरेववचोब्रवीत्॥ ॥ ७३ ॥ शूरश्चशूरमानीचप्रख्यातबलपौरुषः॥ बलवान्वानरोवालीसंयुगेष्वपराजितः॥ ७४ ॥ दृश्यंतेचास्यकर्माणिदुष्कराणिसुरैरपि॥ यानिसंचिंत्यभीतोहंऋष्यमूकमुपाश्रितः॥ ७५ ॥ तमजय्यमधृष्यंचवानरेंद्रममर्षणं ॥ विचिंतयन्नमुंचामिऋष्यमूकममुंत्वहं ॥ ७६ ॥ उद्विग्नःशंकितश्चाहंविचरामिमहावने॥ अनुरक्तैःसहामात्यैर्हनुमत्प्रमुखैर्वरैः॥ ७७ ॥ उपालब्धंचमेश्लाघ्यंसन्मित्रंमित्रवत्सल॥ त्वामहंपुरुषव्याघ्रहिमवंतमिवाश्रितः॥ ७८ ॥ किंतुतस्यबलज्ञोहंदुर्भ्रातुर्बलशालिनः॥ अप्रत्यक्षंतुमेवीर्यंसमरेतवराघव॥ ७९

न्यइतिसंबंधः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ध्यात्वा रामवीर्यस्याप्रत्यक्षत्वाद्रामेण वालिवधः शक्योनवेति संचिंत्य पुनर्मित्रभावेनाह ॥ शूरश्चेति ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ यानि वालिकर्माणि संचिंत्य भीतस्तेनसह रणाय भीतः ॥ ७५॥ उक्तमेव भीत्या पुनराह ॥ तमजय्यमिति ॥ ७६॥ ७७॥ त्वां मित्रभूतं॥ ७८॥ यदि मामाश्रितस्तर्हि त्यजवालिभयं तत्राह किंत्विति ॥ तद्बलं ज्ञातं त्वद्बलंचाज्ञातमतोभयमित्यर्थः ॥ ७९ ॥